

Έζησα κοντά στο Λέοντα το Φιλόσοφο ή Μαθηματικό...

ΒΕΡΕΝΙΚΗ ΜΟΡΣΙΝΚ-ΠΑΛΟΥΜΠΑ,

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ 4^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ «ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ»

ΒΑΓΔΑΤΗ, ΕΤΟΣ 6339

Σκοτεινό το κελί μου. Η φριχτή μυρωδιά της υγρασίας και της μούχλας πνίγει τα πνευμόνια μου κι ένας τρομερός πονοκέφαλος βασανίζει εδώ και ώρα το κεφάλι μου. Ξαφνικά ακούω μια φωνή: «Εσύ, ο νεαρός! Ακολούθησέ με!». Τον ακολουθώ φοβισμένος, χωρίς να μπορώ να κάνω κι αλλιώς. Με οδηγεί μέσα από έναν πολύχρωμο κήπο που δεν φανταζόμουν ότι υπάρχει εκεί, δίπλα στο θεοσκότεινο κατάμαυρο κελί μου.

Χωρίς καν να το καταλάβω, βρίσκομαι σ' ένα μέρος, που πιο πολύ Παράδεισο θα το έλεγες. Μια πελώρια πόρτα ανοίγει μπροστά μου και βρίσκομαι στη μία άκρη ενός κόκκινου χαλιού. Δυστυχώς η άλλη κατέληγε στο σκαλιστό πανύψηλο θρόνο του Χαλίφη Αλ Μαμούν! Γύρω μου έργα τέχνης που δεν μπορούσα πριν να φανταστώ την αξία τους, χαλιά και πολύχρωμες τοιχογραφίες με αραβουργήματα... «Τι χαζεύεις; Εμένα κοίτα!», ακούω τη χαρακτηριστική φωνή του Χαλίφη. «Εξάλλου, δεν έχει τίποτα αξιοπεριεργό να δεις εδώ!». «Πήγαινε τώρα!», διατάζει το φρουρό και ξαναγουρίζει σ' εμένα...

-Είσαι ο νεότερος αιχμάλωτος. Έμαθα ότι έχεις μάθει γράμματα. Γι' αυτό θα ήθελα να σου δώσω μια ευκαιρία για ν' αποφύγεις την ποινή σου. Πρόσεξε όμως: να την εκμεταλλευτείς, γιατί δε γίνεται συχνά αυτό, δεν είμαι και πολύ συχνά στις καλές μου!

-Μάλιστα! Ζητήστε μου ό,τι θέλετε κι εγώ θα κάνω τα πάντα για να εκμεταλλευτώ την πολύτιμη ευκαιρία που μου δίνεται!

-Θαυμάσια. Θα ήθελα, λοιπόν, να μου πεις αν ξέρεις να διαβάζεις και να γράφεις στη γλώσσα μας...

-Και βέβαια ξέρω! Και να διαβάζω και να γράφω! Όταν ήμουν μικρό παιδί, ερχόμουν συχνά στα μέρη σας. Ο πατέρας μου ήταν πλανόδιος έμπορος και είχα την τύχη να με παίρνει μαζί του.

-Αλήθεια; Ωραία! Λοιπόν, θα ήθελα να αντιγράψεις αυτό εδώ το βιβλίο. Με όλη σου την προσοχή, καημένη μου! Είναι το αυθεντικό χειρόγραφο. Δε θα το αντιγράψεις όλο. Υπάρχουν και αρκετές σελίδες με δύσκολα Μαθηματικά που είσαι πολύ μικρός, για να καταλάβεις. Αυτές μπορείς να τις αφήσεις.

-Είναι εύκολο να μου τις δείξετε;

-Χα χα χα... Πολύ περίεργος είσαι μικρέ!.....Ορίστε, να δω τι θα καταλάβεις.

-Α, μάλιστα. Ναι, έχω ακούσει γι' αυτό το βιβλίο, γνωρίζω και τα σύμβολα. Αν θέλετε, σας τα εξηγώ. Νομίζω ότι θα τα καταφέρω.

Δύσπιστος ο Χαλίφης φωνάζει ξανά το φρουρό, ο οποίος ξαναγουρίζει μαζί με έναν σύμβουλο. Με μάτια ορθάνοιχτα αυτός, ακούει προσεχτικά τις εξηγήσεις μου. Στρέφεται στο χαλίφη μυστικά, και του μιλά για δευτερόλεπτα που απ' την περιέργειά μου μού φάνηκαν αιώνες... Ο Χαλίφης, ζαρώνει τα φρύδια:

-Ποιος είν' ο δάσκαλός σου;

-Λέοντας στο όνομα. Πολλοί τον αποκαλούν ο Φιλόσοφος ή ο Μαθηματικός. Πασίγνωστος, αλλά σεμνός. Από τη Θεσσαλία κατάγεται, όμως σπούδασε και ταξίδεψε και γι' αυτό κατέχει τη γνώση του κόσμου όλη. Διδάσκει όλες τις επιστήμες: Μαθηματικά, Αστρολογία, Φιλοσοφία, Γραμματική...

«Αυτός ο Λέοντας πρέπει να έρθει αμέσως στη σχολή μου! Δε γίνεται να διδάσκει αλλού!», είπε και κατευθύνθηκε προς τη μεγάλη πόρτα. «Φέρτε τον εδώ το συντομότερο δυνατό!»

Κάτι ψιθύρισε στο αφτί δύο υπηρετών. Αυτοί αμέσως ήρθαν προς το μέρος μου. Με πήγαν να κάνω μπάνιο μετά από πολύ καιρό και, καθαρό και περιποιημένο, με οδήγησαν στη βιβλιοθήκη. Στη βιβλιοθήκη της Μαγναύρας μελετούσα πριν με πιάσουν αιχμάλωτο. Κλεινόμουν εκεί με τις ώρες απορροφημένος από τα περίφημα βιβλία της. Σε μια καινούρια πλούσια βιβλιοθήκη, έπιανα τώρα δουλειά!

Ωστόσο, πίσω απ' όλη τη χαρά και τον ενθουσιασμό, η σκέψη μου φτερούγιζε στο Δάσκαλο... Θα έρθει; Θα με απελευθερώσει; Ή μήπως δεν έπρεπε να είχα

μιλήσει στο Χαλίφη γι' αυτόν; Επειδή όμως καταλάβαινα ότι το κεφάλι μου κινδύνευε, το έσκυφα στο βιβλίο και έπιασα δουλειά...

...

Ούτε που κατάλαβα πώς πέρασαν οι μέρες. Τα λόγια του υπηρέτη «Έλα, ο Χαλίφης λέει ότι έχει έρθει κάποιος Λέων και θέλει να τον συναντήσετε μαζί» ακούστηκαν στ' αφτιά μου σαν χαρμόσυνες καμπάνες. Παράτησα το βιβλίο ανοιχτό και έτρεξα στο παλάτι. Ήταν αλήθεια! Είχε έρθει ο Δάσκαλος!

Άρχισε να μιλά με το Χαλίφη. Δεν άκουσα, βέβαια, όλη τη συνομιλία, γιατί κοίταζα απορροφημένος το Δάσκαλο. Προς το τέλος διαπίστωσα πως ο Χαλίφης είχε παρακαλέσει το Λέοντα να μείνει εκεί και να διδάξει στη σχολή του σε πολύ υψηλή θέση. Αυτή ήταν μια ξακουστή σχολή, όπου εκλεκτοί επιστήμονες από όλον τον τότε γνωστό κόσμο, μελετούσαν και δίδασκαν αστρονομία, γεωγραφία, μαθηματικά, ιατρική και φιλοσοφία. Προς μεγάλη μου χαρά ο Δάσκαλος αρνήθηκε στην πρόταση.

«Μπορώ, όμως, να σε βοηθήσω στη σχολή και σε ό,τι θέλεις σχετικά με αυτήν, αρκεί να πάρω μαζί μου αυτό το παιδί».

Η αγωνία μου δεν περιγράφεται. Κρέμομαι απ' τα χείλη του Χαλίφη, ώσπου το πολυπόθητο «Ας γίνει έτσι, αφού το θες», ηχεί στ' αφτιά μου. «Η αντιγραφή που έχει αρχίσει όμως το παιδί, πρέπει οπωσδήποτε να ολοκληρωθεί αμέσως!»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, ΕΤΟΣ 6339...

Το караβάκι μας έσκιζε τα ήρεμα νερά της Θάλασσας του Μαρμαρά. Τα δάκρυά μου που έτρεχαν ποτάμι, έκαναν θολή την εικόνα του καμπαναριού της Αγια-Σοφιάς να τρεμοπαίζει στα μάτια μου. Ο Δάσκαλος, καθισμένος δίπλα μου, με τη γαλήνια έκφρασή του φάνταζε σαν μορφή αγιογραφημένη. Ήξερα πως του χρωστούσα τις γνώσεις, την ελευθερία, την ίδια τη ζωή μου...

Για τα ιστορικά στοιχεία της εργασίας μου άντλησα πληροφορίες από τις παρακάτω ιστοσελίδες:

✓ [HTTP://WWW.IMMA.EDU.GR/MACHER/HM/HM_MAIN.PHP?EL/D2.2.HTML](http://www.imma.edu.gr/macher/hm/hm_main.php?el/d2.2.html)

- ✓ [HTTP://EL.WIKIPEDIA.ORG/WIKI/%CE%9B%CE%AD%CF%89%CE%BD_%CE%BF_%CF%86%CE%B9%CE%BB%CF%8C%CF%83%CE%BF%CF%86%CE%BF%CF%82](http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9B%CE%AD%CF%89%CE%BD_%CE%BF_%CF%86%CE%B9%CE%BB%CF%8C%CF%83%CE%BF%CF%86%CE%BF%CF%82)
- ✓ [HTTP://THEHUMANUAL.WORDPRESS.COM/2010/10/15/%CE%B1%CE%BB-%CE%BC%CE%B1%CE%BC%CE%BF%CF%85%CE%BD/](http://thehumanual.wordpress.com/2010/10/15/%CE%B1%CE%BB-%CE%BC%CE%B1%CE%BC%CE%BF%CF%85%CE%BD/)